

„Wat een geweldig pakje!”

„Ja, vind je het netjes?”

„Keurig.”

„Heb je het goed gehad bij je broer gisteren?”

„Ja.... dank u.... o ja, zeker....”

„En hoe was het met je schoonzuster?”

„Dat weet ik niet.”

„En je komt er net vandaan?”

„Ja.... ja, natuurlijk was ze goed.... o ja, heel best....”

De professor keek hem aan: „zeg, je bent toch wel nuchter?”

Toen ineens lachte Walter: „nee, nuchter ben ik niet. Dàt ben ik zeker niet!”

„Wat bezielt jou? Verleden week was je schoonzuster toch ziek, en nu vraag ik je, hoe het haar gaat, en nu zeg je: dat weet ik niet!!! Terwijl je haar gisteren gezien hebt. Het is zeker een *er ge fuif* geweest, of heb je een slippertje gemaakt, dat ik niet mag weten?”

Walter lachte weer, maar antwoordde niet.

„Is het nu geen pech met die beroerde beesten.... of is het nu tenslotte geen bacil? Hebben we ons toch vergist? Of is het weer zoo'n ellendeling, die door geen enkele microscoop is te zien.... Wat denkt u?”

De professor knikte verstrooid, en Walter dacht: mijn God, wat blijft hij er lauw onder.... wat mankeert hem? Anders vliegt hij er dadelijk op af.... dagenlang hebben we zitten wachten, en nu neemt hij deze mislukking zoo op! Het is waar, de andere tubes kunnen beter zijn, en de rest in de stoof zal misschien na een paar dagen toch nog wel iets opleveren....

Waals stond nu bij het raam, hield een lens tegen het licht.

„Moet u u niet verkleeden?” vroeg Walter.

„Nee.... ik kom maar even hier om je te zeggen, dat ik vandaag op reis ga.”

„U zou toch pas over vier dagen gaan?”

„Ja, maar het is nu zulk mooi weer, en ik heb trek erin.... en jij kunt het immers wel alleen af.... heb je er iets op tegen?”

„Nee, natuurlijk niet.... Gaat u naar Nunspeet?”

„Ja....”

Walter draaide aan den microscoop.... De professor stond nu voor een kast en scheen iets te zoeken. Het bleef stil. En die stilte was niet zooals anders het rustige zwijgen, dat gevuld was met denken en inspanning om het werk. Het was een gedwongen, benauwende stilte, die eindelijk door Walter werd verbroken.

„Professor!” Met een ruk tilde hij zijn hoofd van den microscoop omhoog.

„Wat is er?”